

Det er mig ubegribelig at forstaa, hvorledes det at faae fast Ansættelse med en Kautionsforpligtelse i den Grad skulde kunne forandre et Menneskes Karakter, at han derved blev rebelig, naar han ellers vilde være ureblig, og det forekommer mig, at der dog er et større Udvalg, naar man er fritagen for disse Embedshensyn, Hensyn til Anciennitet og andre Forhold, der ellers komme i Betragtning, ved Valget af saadanne private Skovkassere. Der bliver større Frihed i Valget, end naar man bestemte skal ansætte Folk efter disse Regler. Jeg er tilbøjelig til at tro — og jeg skal indtil videre fastholde denne Tro — at de ærede Finantsministre have villet unde Folk af visse Tjenesten uvedkommende. Hensyn den lille Bisfortjeneste, som er forbunden med at være privat Skovkasserer, og derved ere gaaede glip af at faae paalidelige Mænd; thi hvis det ikke var Tilfældet, saa vilde det være, synes mig, en mærkkelig Klif paa alle private Borgere, om man i 5 af 7 Tilfælde skulde have truffet paa urebelige, naar man ellers havde valgt godt. Jeg kan ikke skjønne, at det, man her hyder, 3 Mænd til disse Skovdistrikter a 1,200 Kr. hver, skulde være noget ringe Vederlag; i hvert Fald kunde der ogsaa gives et noget større Vederlag, og det vilde dog være en betydelig Befarelse for Statskassen. Det er jo ikke derpaa, det kommer an, om Summen er noget større eller mindre i dette Tilfælde, hvor det er Principet, vi tale om. Jeg er imidlertid meget tilbøjeligere til at tro, at der er Mænd, der med stor Fornøjelse vilde underkaste sig en passende Examen i Regnskabsvæsen for disse Forhold, og som gjerne ville stille en meget passende Kaution for Oppebørsler, og dog ville være glade ved at modtage et saadant Vederlag til det Udsvigte, de have at leve af, end jeg vil tro det Morsatte, nemlig at den ærede Finantsminister nødvendig maatte ty til Folk, som han ikke kan stole paa. Den ærede Finantsminister kom ikke ind paa den Menning, naar Taleren er om Befolkningens Lærv, som er forbunden med at have eet Inkassationssted for samtlige Skovindtagter. Han omtalte slet ikke den Forskjel, det vilde være for Beboerne at have eet Sted som nu eller ogsaa at have flere Steder omkring i Amtet — i dette Amtstuedistrikt 3 foruden eet, som grændser op til dette Distrikt, nemlig et privat i Tidsvilde og Frederiksørf. Det kom den ærede Finantsminister ikke ind paa, og dette Hensyn spør jeg til de øvrige, som tale for den af os foreslaede Ordning, at den ogsaa i den Henseende vil blive til Fordel for Befolkningen. Naturligvis kan den nuværende ærede Finantsminister jo fastholde den nu gjældende Ordning, indtil man kommer overens, og det er jo ikke saa stort et Spørgsmaal, at man skulde sile paa at vælte Finantsministeren for en saadan Sags Skyld; men jeg vil dog sige, at det forekommer mig besynderligt, om en Finantsminister ikke skulde kunne finde en saadan Ordning som den, Forslagsstillerne her

ere gaaede ind paa, antagelig. Om der skulde være enkelte Tal at rette til den ene eller den anden Side, er jo ikke det Afgjørende her, saaledes som Spørgsmaalet nu ligger for.

Finantsministeren (Strup): Den ærede Ordfører var i Grunden ganske enig med mig i, at Sagen var uddebatteret her, og ligesom den ærede Ordfører neppe tvivler om, at Folketingets Flertal vil slutte sig til ham, saaledes kan jeg ogsaa udtale ligeoverfor den ærede Ordfører, at jeg ikke har gjort mig nogen sangvinsk Forventning om, at Flertallet vilde følge mig. Den ærede Ordfører kom imidlertid til at fremføre et Par Bemærkninger, som det forekom mig, at jeg ikke kan lade uimodsagt. Jeg skal først gjøre opmærksom paa, at jeg ikke har sagt, at jeg fastholdt Kronborg Amtstues Bevarelse, fordi Amtsrådet havde udtalt det; men jeg har sagt, at til Bestemmelse af, hvad der er Befolkningens Lærv — det er det ene Moment — tillægger jeg Amtsrådenes Udtalelser en særdeles stor Vægt og som jeg tror med fuld Føie. Den ærede Ordfører angav fuldkommen rigtigt, at der er Oppebørselskontorer med større eller i det Mindste lige saa store Oppebørsler, som der nu vilde falde ved Frederiksborg Amtstue, naar den blev sammenlagt med Kronborg Amtstue. Det er imidlertid ganske urigtigt, at ville bestemme Forretningernes Omfang ved en Amtstue blot efter Oppebørslernes Størrelse; thi Oppebørslernes Bestaffenhed have de fuldt saa meget at betyde som Tallet, der udtrykker Størrelsen. Jeg tror heller ikke, at der i de Bemærkninger, som ledsage Lovforslaget, er forbigaaet at gjøre opmærksom paa, at netop Domæneoppebørslerne medføre langt større Arbejde i Forhold til Tallet end den egentlige Statteoppebørsel. Det er netop disse 2 Amtstuers særegne Bestaffenhed, idet de tillige ere vore største Domæneoppebørselskontorer og tillige have de meget betydelige Skovkassererforretninger, der gjøre, at det forekommer mig, at dersom man i noget Amt skal fravige det, der ikke blev slaaet fast som Regel i 1870, at der kun maa være en Amtstue i hver Amtsrådsreds, saa er det netop i Frederiksborg Amt. — Da jeg før udtalte mig om det Uheldige i at udstyffe Skovkassererforretningerne, sagde jeg ikke, at der havde været 5 Tilfælde af Kassemangel blandt de private Skovkassere, men jeg sagde: „Kassemangel og Regnskabsuorden“; Kassemangel er imidlertid Et og Regnskabsuorden noget Andet. En Regnskabsuorden finder blandt Andet sin ganske naturlige Forklaring deri, at Vedkommende ikke er regnskabsvant. Jeg tror ikke, at der findes nogen særlig Examen, ja jeg vil endog gaa videre og sige, at Examen forekommer mig ikke at afgive nogen Betryggelse med Hensyn til Regnskabsvæsenet; det derimod, at være opdraget i Regnskabsvæsen, at have tjent sin Ungdom igjennem, undertiden 20—25 Aar i Regn-